

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713214075
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713214075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú Z. N., nar. X. X. XXXX, bytom ako otec, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, dieťa rodičov, matky S. S., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, I. a otca V. N., nar. X. X. XXXX, bytom H. XXXX/XX, I., t.č. J. XXXX/X, I., v konaní o návrhu matky na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvom rodičom, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu v Martine, č.k. 20P/313/2013-91 zo dňa 8. 8. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Martine po tom, čo zamietol návrh matky na zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti, upravil matke styk s maloletou a rodičom, ako i maloletej uložil povinnosť podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 24 ods. 2, 4, § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d/, ods. 5, 6 Zákona o rodine, keď prihliadol na vyjadrenie maloletej, ktorá nesúhlasila so zverením do striedavej starostlivosti. Podľa názoru súdu je potrebné, aby si matka najprv vytvorila bližší vzťah s dcérou, a preto úpravou styku dostali dostatok priestoru na skvalitňovanie ich vzťahu. Doposiaľ styk medzi účastníkmi upravený nebol, bol ponechaný na dohodu rodičov, pričom rodičia sa často nevedeli vzájomne dohodnúť. V konaní súd nepovažoval za potrebné vykonávať znalecké dokazovanie navrhnuté matkou, nakoľko maloletá dcéra už v minulosti bola vystavená stresu v rámci znaleckého dokazovania, realizovaného v rozvodovom konaní.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, matka maloletej. Poukázala na to, že v minulosti dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti a pokiaľ má otec v súčasnosti dieťa výlučne vo svojej osobnej starostlivosti, ide mu len o to, aby mal argument na pridelenie bytu. Od mája 2012, kedy odišiel z bytu, si doposiaľ nezrušil trvalý pobyt a dcéru chce účelovo využiť len na to, aby spoločný nájomný byt získal do svojho užívania. Zotrvala na to, aby dcéra bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko je presvedčená, že sa vie a chce rovnocenne podieľať na jej výchove.

Otec vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na to, že ako otcovi mu skutočne záleží na tom, aby dcéra mala dobré podmienky pre výchovu, vzdelávanie a osobnú opateru. Dcéru v žiadnom prípade neovplyvňuje v tom, aby sa nekontaktovala s matkou, ale podľa jeho

názoru majú byť splnené požiadavky súdu v tom, že matka by sa mala kontaktovať najprv s ním, čo od rozvodu nedodržiava.

Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany účastníkov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Pri úprave rodičovských práv je súd vždy povinný dbať v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa. Ak sa teda rodičia nie sú schopní dohodnúť na výkone svojich rodičovských práv, prvostupňový súd postupoval správne, keď na základe návrhu matky skúmal, či v prejednávanej veci je potrebné rozhodnúť o zmene výkonu rodičovských práv, ktoré boli naposledy upravené rozsudkom č.k. 20P/284/2012-54 zo dňa 5. 6. 2013, kedy súd schválil rodičovskú dohodu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh matky na zmenu výchovného prostredia zamietol.

Je nepochybné, že v záujme maloletého dieťaťa je v prvom rade stabilita výchovného prostredia a neustále zmeny v tomto smere nemôžu prispievať k zdravému vývoju dieťaťa vo veku medzi 13. a 14. rokom. V situácii, kedy na strane otca v priebehu konania nebolo preukázané zanedbávanie výchovy, resp. starostlivosti o maloletú, i podľa názoru odvolacieho súdu zmena v úprave rodičovských práv nie je v záujme maloletého dieťaťa (za posledné 3 roky by sa jednalo už o tretie rozhodnutie, kedy dieťa bolo najprv zverené do osobnej starostlivosti matke, následne po dohode rodičov otcovi a v súčasnej dobe by malo dôjsť opätovne k zmene do striedavej starostlivosti). Nie bez významu je v tomto smere i vyjadrenie maloletej, ktorá nesúhlasila so striedavou starostlivosťou a ako je už i vyššie uvedené, jedná sa o dieťa vo veku, kedy súd musí už prihliadať i na jeho názor.

Tak ako to napokon správne konštatuje prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, úpravou styku vymedzil matke a dcére dostatočný priestor na vzájomné zblíženie, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo išlo o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.